

Med lovforslaget, som jeg håber bliver vedtaget med et bredt flertal i Folketinget, har vi opnået det, som jeg tror mange har været optaget af i den debat, der har været, nemlig at sikre større tryghed i hverdagen, sikre større medindflydelse og demokrati i hverdagen både for brugerne og for de pårørende.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg spurgte om en konkret ting, nemlig om embedslægen også får kompetencen til eksempelvis at gå ind og lægge nogle chip i de ældres sko eller om håndledet. Er det en af de kompetencer, som embedslægen får?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren.

Af erhvervsministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 10/1 2001. Første behandling 23/1 2001. Betænkning 8/5 2001. Anden behandling 22/5 2001. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 28/5 2001 til tredje behandling af erhvervsministeren).

Der var stillet 2 ændringsforslag til tredje behandling af erhvervsministeren (Ole Stavad).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Udvalget har, efter at lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet det i to

møder, og udvalget har inden fremkomsten af de af erhvervsministeren stillede ændringsforslag besluttet at afgive mundtlig indstilling, hvorefter udvalgets medlemmer henviser til indstillingerne i betænkningen, som blev afgivet den 8. maj 2001.

Bjarne Laustsen (S):

Nu er vi fremme ved snoren, hvor vi skal stemme om afløseren for licitationsloven. Og det, der er grund til lige at hæfte sig lidt ved i dag, er, at de store borgerlige partier ikke har villet noget som helst i denne sag. Det er lidt, som om Håndværksrådet er inde i V og K, og at det er organisationerne uden for murene her, der har talt.

Det kan selvfølgelig være meget godt, at man lytter til andre uden for huset, men jeg synes bare, at det er lidt underligt, at et parti, som råber om, at der er for mange regler, overbureaukratisering, for mange byrder på erhvervsliv osv., holder fast i, at vi her skal have et regelsæt, som ikke gør den fri konkurrence noget godt. Det er nogle principper, som Venstre ellers hylder i festtalerne ude i forsamlingshusene, hvorfor vil Venstre ikke være med her?

Vi har prøvet adskillige muligheder, Venstre og De Konservative har fået adskillige tilbud om at være med til noget konstruktivt, men Venstre og De Konservative vil ikke tage et medansvar. Derfor synes jeg, at de skylder Folketinget og befolkningen en sammenhængende forklaring på, hvorfor de ikke vil være med til at få en større og fri konkurrence på det område her. Det mangler vi et svar på.

Svend Erik Hovmand (V):

Allerførst må man jo beklage, at den socialdemokratiske ordfører ikke har holdt sig bedre orienteret om motiverne til vores stilling i denne sag. I så fald ville det have stået lysende klart for ham, hvorfor den er, som den er. Den vil kunne læses i adskillige aviser, som har omtalt denne sag, den har været sagt i radioudsendelser osv., udvalgsarbejdet har også været nyttigt, og jeg synes også, at vi dér klart har tilkendegivet, hvad vi mener.

Vi er tilhængere af størst mulig konkurrence, men det skal være konkurrence på lige vilkår. Det kan ikke nytte noget, at vi nu vedtager en færdselslov, som kun gælder for det offentlige vejnet, så der ikke er nogen love for det private vejnet. Det er faktisk det, der er tale om her.

Skal vi have en licitationslov, skal det være en lov, som sikrer konkurrence på lige vilkår. Det

skal ikke være sådan, at man får mulighed for at spille de mindre virksomheder ud mod hinanden. Det vil nemlig til syvende og sidst betyde færre håndværksvirksomheder og mindre konkurrence til skade for forbrugerne.

Derfor synes vi, det er vigtigt at slå fast, at når vi ikke kan stemme for det af ministeren fremsatte lovforslag, så er det jo, fordi vores ændringsforslag blev nedstemt sidste uge, de ændringsforslag, som ville have sikret den ligestilling, som mangler, en ligestilling, som i øvrigt hele byggebranchen også efterlyser, lige fra Håndværksrådet til Entreprenørforeningen, Dansk VVS osv., alle har grundlæggende den samme opfattelse.

Når jeg fremhæver det, er det for at hæfte mig ved den socialdemokratiske ordførers spørgsmål for et øjeblik siden, nemlig om brancherne skal bestemme. Nej, det skal de ikke.

Må jeg minde den socialdemokratiske ordfører om, at det aftalesæt, vi har på det fri arbejdsmarked i Danmark, hviler på en forståelse mellem arbejdsmarkedets parter.

Tilsvarende kan man sige, at hvis man skal sikre sig, at det vigtigste entreprenørarbejde i Danmark foregår på byggepladser og ikke i retssalene, er det vigtigt at have parternes forståelse bag det regelsæt, som gælder på området, og hvis man på forhånd ved, at parterne ikke er med på det regelsæt, så bliver det utrolig svært at overholde. Så kan man tale om bureaukrati, som virkelig vil noget, så kan man tale om kontrolsystemer, som virkelig vil noget.

Jeg vil gerne sige, at jeg dybt beklager, at regeringen med nogle ganske få stemmers flertal gennemtvinger en lovgivning, som bryder med det, der har været grundlæggende for dansk byggebranche gennem adskillige år. Det har nemlig været tradition i Danmark, at lovgivning af denne karakter hviler på et bredt grundlag, både her i Folketinget og blandt dem uden for Folketinget, for hvem det her har så stor betydning. Dette er vores begrundelse for at sige nej.

Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at de tekniske ændringsforslag, som er stillet, vil vi naturligvis sige ja til.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Man må have lov til ved sådan en lejlighed som denne her i dag at spørge efter, om det ikke var i 1989, at Muren væltede. Venstres mur er i hvert fald ikke væltet endnu, den er støbt i beton, Sta-

lin har ikke levet forgæves, og der er intet nyt under solen.

Man siger, at Venstre vil konkurrere på lige vilkår, men det er jo overhovedet ikke det, der tales om. Venstre vil fastholde en konkurrence for nogle, som giver nogle en fordel.

Hvis det er sådan, at man skal have konkurrence på lige vilkår, hvorfor ville Venstre så ikke være med til at afskaffe licitationsloven? Hvorfor skal vi som det eneste EU-land have en licitationslov? Handler man ikke med maskiner og edb-udstyr for mange, mange millioner, jeg havde nær sagt, milliarder kroner, uden der er nogen spilleregler? Er det ikke rigtigt, at Venstre er det parti, der siger, at vi skal have færrest muligt regler? Hvorfor skal der så påduttet regler for det private erhvervsliv på det område her? Jeg spørger bare. Svaret blæser i vinden.

Det er simpelt hen noget underligt noget og noget sniksnak fra Venstres side, at man ikke vil være med til konstruktivt at gå ind og få en forbedring af konkurrencevilkårene.

Vi mangler også et svar fra Venstre på, hvorfor de tror, at byggeriet er op til 20 pct. dyrere i Danmark end i andre lande.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har lidt svært ved at forstå Venstres holdning i spørgsmålet om licitationsloven, for når alt kommer til alt, så er licitationsloven jo en form for beskyttelseslov, som ikke gælder på noget andet sted på arbejdsmarkedet. Jeg kan næppe forestille mig, at Venstre mener, at man skulle lave tilsvarende regler inden for eksempelvis skibsværftsindustrien eller metalindustrien, eller at der skulle være nogle særlige regler for, hvordan private må forvalte deres penge.

Man kan sige, at det, der sker med licitationsloven, er, at vi laver nogle særlige spilleregler for det offentlige, fordi det er andre folks penge, skatteydernes penge.

Men det, jeg godt vil spørge Venstre om, er: Hvorfor har Venstre ikke ønsket at indgå i den debat, som senest blev rejst på udvalgsrådet i torsdags, hvor man kunne lave om ikke andet et kompromis eller en eller anden opblødning af det forslag, som skulle imødekomme Venstres, De Konservatives og CD's opfattelse? Ingen reaktion, intet svar har man ønsket at give, og det er jo, fordi man ikke ønsker at lave en licitationslov.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Ja, nu bliver det jo en gentagelse af noget af det, jeg allerede har sagt.

Efter vores opfattelse er liberalisme altså udtryk for, at der er lige konkurrence på lige vilkår, og det kan jo ikke, som jeg sagde før, nytte noget, at vi laver regler på færdselsområdet, som kun gælder de offentlige veje, hvor man helt ser væk fra de private veje. Det er det ene.

Det andet er spørgsmålet om forbrugerpriserne. Der er ikke ført noget som helst bevis for, at den her lovgivning vil bidrage til lavere forbrugerpriser.

Jeg vil gerne sige om priserne, og hvorfor de er for høje i Danmark, hvilket vi er enige i, at det først og fremmest skyldes det, som vi også nu ser på fødevarerområdet, nemlig de stigende skatter her i landet. Disse fører til et pres på lønningerne og dermed højere forbrugerpriser. Derfor er det vigtigt at indføre et skattestop.

Derudover skyldes det, at vi i Danmark har europarekord i reguleringer, i bureaukrati af den ene eller den anden slags, og der er blevet mere og mere i de seneste 8 år.

Endelig skyldes det for det tredje, og det er det helt afgørende på byggeområdet, at det såkaldte byggevedirektiv endnu ikke er blevet implementeret, det direktiv, som skulle sikre ensartede normer og regler på tværs af grænserne og dermed en fri og grænseoverskridende konkurrence. Derfor kan man undre sig over, at regeringen ikke med større ildhu har presset på for at realisere det byggevedirektiv, som jo blev vedtaget for snart 10 år siden.

Det er de tre hovedbestanddele, der er årsagen til prisstigningerne i Danmark, og jeg synes, at regeringen bærer et tungt ansvar for dem.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis hr. Svend Erik Hovmand havde gået på et AOF-kursus, ville han sikkert have hævet stemmen, for man plejer at sige, at det kan styrke argumentationen. Argumentationen var virkelig svag her. Det var hul tale fra ende til anden.

Hvis man påstår fra Venstres side, at man vil have lige vilkår og lige konkurrence, så skal man jo afskaffe licitationsloven. Kunne vi ikke blive enige om det?

Hr. Svend Erik Hovmand siger, at vi har europarekord i regelsæt, jamen det tror da pokker, når Venstre vil fastholde, at vi skal have så og så

mange regler. Vi tilbød sidste år, at vi gerne ville afskaffe det her.

Venstre skylder en eneste stor forklaring på, hvorfor borgerne i dette land frit skal have lov at vælge tandlæge, brillemand, læge, og hvad ved jeg, men når det drejer sig om byggeriet, så skal der være tvang. Det er dog en underlig form for frit valg, Venstre her vil forsøge at praktisere.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg fik ikke noget svar på mit spørgsmål i sidste runde, så jeg skal gå lige til bidet.

Venstre har ønsket, at vi skulle udbrede licitationsloven til det private som en særstilling for byggeriet, som ikke gælder på noget som helst andet område på det private. Den der beskyttelseslov skal udbredes til hele det private område.

Så vil jeg gerne spørge Venstre: Hvad er årsagen til, at Venstre ikke med det tilbud, Venstre fik i torsdags og i øvrigt også havde fået tidligere, har jeg erfaret fra regeringen, har sagt ja til at støtte lovforslaget mod at få en ordning, så virksomheder skulle melde fra, hvis de ikke ønskede at gøre brug af licitationsloven, frem for som nu at melde sig til? Det har Venstre ikke ønsket.

Så man kan sige, at det ønske om et kompromis, som Venstre har hungret efter, har de gang på gang afvist.

Det eneste, der står tilbage, er, at man vil have nogle særlige regler for byggeriet i den private sektor, nogle særlige regler, som ikke gælder andre inden for den private sektor. Hvorfor vil Venstre det? Det synes jeg kunne være ganske interessant, særlig i lyset af at byggepriserne i Danmark er ca. 25 pct. højere, end de er i sammenlignelige lande.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Det, vi blev præsenteret for i torsdags, var nogle tanker om, at man frivilligt skulle kunne tage det private område med, men også frivilligt have mulighed for at vælge det fra. Det svarer til, at man laver en færdselslov for de offentlige veje og for de private veje, men samtidig sikrer man muligheden for, at føreren i bilen kan sætte et lille kort i vinduet og sige: Denne lov skal i øvrigt ikke gælde ved det her projekt.

Man kan sige, at der måske var en lille forbedring i det her, o.k., men ikke nok til, at vi til sidst helhjertet vil kunne stemme for en sådan lovgivning.

Så skal jeg sige omkring regelforenkling: Jo, vi siger klart ja til regelforenklingen. Vi har tilbudt at gennemføre en modernisering af licitationsloven, og det har vi talt om nu igennem et års tid, hvor vi får private forbrugere helt ud af lovgivningen, og hvor vi sikrer et mere forenklet regelsystem i den eksisterende lovgivning. Men det har der ikke været ønske om.

Så vil jeg sige: Hvorfor skal vi overhovedet have en licitationslov? Ja, det er et spørgsmål, man altid kan stille sig selv: Skal vi have det, eller skal vi ikke have det? Jeg vil bare sige, at vi ønsker ikke amerikanske tilstande i Danmark, hvor det er i retssalen, det meste entreprenørarbejde foregår, og ikke ude på byggepladserne.

Vi mener, at det system, vi har i Danmark, har sikret os, at vi har rimelig fornuftige vilkår – også i sammenligning med andre lande – i den danske byggebranche.

Hvad angår prisniveauet, har jeg svaret på det før. Der er en helt klar årsag til – en årsag, som ikke har noget med den her lovgivning at gøre – at priserne i Danmark er væsentlig højere, end de burde være.

Formanden:

Hr. Ole Sohn, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Som en konsekvens af, at hr. Svend Erik Hovmand advokerer for, at der skal være nogle særlige regler for byggeriet, vil jeg gerne spørge hr. Svend Erik Hovmand: Ønsker Venstre at indføre nogle regler eksempelvis for A.P. Møllers skibsværft på Lindø? Når Lindøværftet har brug for et malerfirma til at male skibene, skal de så også underlægges de samme licitationsregler, som gælder for byggeriet? Eller må de frit, som de må i dag, forhandle med et hvilket som helst malerfirma, som de har lyst til, og tage det billigste tilbud og forhandle videre med et andet og se, om de kan få det billigere?

Skal der være nogle særlige regler for en del af erhvervslivet og ikke for andre? Mit spørgsmål til Venstre er: Ønsker Venstre, at også skibsværftsindustrien – bare som et eksempel – skal underlægges nogle restriktioner, nogle spilleregler, når de skal have underleverandører til at udføre deres arbejde?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Svend Erik Hovmand går tilsyneladende – i hvert fald ifølge det, man kan høre fra talerstolen her – ind for regelforenkling, men den praktiske politik lader vente på sig.

Svaret på, hvorfor vi skulle have en licitationslov: Vi vil ikke have amerikanske tilstande. Nej, svaret er ikke rigtigt; svaret er, at det er, fordi Håndværksrådet gerne vil have en licitationslov, og så er det for at beskytte entreprenørerne. Det er det eneste argument, der kan være for at opretholde et system som det, Venstre foreslår.

Det er bare hult, for det klinger fælt, når vi kigger på alt, hvad Venstre står for: frit valg og fri konkurrence og markedskræfternes frie spil. De to ting passer ikke sammen, vil jeg gerne sige til hr. Svend Erik Hovmand.

Det er underligt, som jeg var inde på det før – jeg fik heller ikke noget svar på det: Hvorfor går Venstre så stærkt op i, at når det drejer sig om tandlæger, øjenlæger og alle mulige andre forskellige folk, skal man have frit valg? Med hensyn til sygehuse osv. er det frit valg og frit valg og frit valg. Men når det drejer sig om byggebranchen, skal de private påtvinges en bestemt entreprenør. Det er underligt.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne afslutningsvis understrege, at Venstre går ind for størst mulig konkurrence; det skal bare være på lige vilkår. Vi ønsker ikke et system, som betyder, at vi får amerikanske tilstande i Danmark på byggeområdet, hvor den ene retssag følger efter den anden.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det, der nu efterlades efter afstemningen, hvis regeringens forslag vedtages, efter min opfattelse er noget mismask. Og jeg vil i hvert fald gøre, hvad jeg kan for hurtigst muligt at få rettet op på den lovgivning, som vi her er vidne til.

Erhvervsministeren (Ole Stavad):

Jeg har faktisk arbejdet aktivt for, at vi kunne ende i en situation her ved tredjebehandlingen, hvor der var et ganske bredt flertal omkring denne her lov. Det havde jeg betragtet som en kvalitet i sig selv, vil jeg gerne sige. Det ser desværre ikke ud til at blive tilfældet.

Men det ændrer ikke ved, at selv om der formentlig bliver et stort antal røde knapper, når der skal trykkes om lidt, så synes jeg faktisk, at der har været et godt og fornuftigt samarbejde i

forløbet. Derfor vil jeg godt sige tak til alle ordførerne – også dem, som vi ikke er nået til enighed med om sagen her.

Jeg tror faktisk ikke, at det er rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Bjarne Laustsen, sagde, at det er på anbefaling fra Håndværksrådet, at Venstre ikke har bevæget sig længere ind i denne her diskussion; jeg tror faktisk, at de havde set på det med en vis tilfredshed, hvis man havde været parat til at gå ind og indgå de kompromiser, som der var mulighed for, som hr. Ole Sohn har sagt det, i den her sag. Og på sin vis er jeg uforstående over for, at det ikke er sket.

Jeg synes, at det er vigtigt, at der ikke skal være misforståelser om, hvad det her er for en diskussion. Der er faktisk, som jeg har hørt det, fuldstændig enighed om det regelsæt, vi efterlader her i forhold til offentlige udbud. De offentlige udbud er med det regelsæt, vi indfører her, uomtvistet. Det har jeg hørt – jeg vil gerne modsiges, hvis det er sådan, at jeg har forstået det forkert – fra hele den borgerlige side at man er enig i.

Der er kun ét centralt udestående spørgsmål, og det er: Skal vi tvinge de private, der bygger for egne midler, ind under et bestemt regelsæt, nemlig det samme regelsæt, som vi sætter op for det offentlige eller det offentligt støttede byggeri?

Jeg mener, at der er gode begrundelser for, at vi, når man varetager opgaver for offentlige midler, må have en anden slags regelsæt og også en anden sikkerhed for, at alle får mulighed for at deltage i udbudene og i tilbudene.

Når vi derimod bevæger os over på den private banehalvdel, er det sådan, at vi stiller regelsættet til rådighed. Som det ser ud til, at loven vil blive vedtaget her ved tredjebehandlingen, kan man ganske enkelt sige, at vi ønsker at abonnere på det regelsæt, men vi ønsker ikke fra regeringens side og fra flertallets side at tvinge de private ind under et bestemt regelsæt.

Det er ligesom barbermaskinen, hvor man kan stikke hovedet ind og blive barberet, og hvor dem, der ikke har den størrelse hoved, får det. Vi mener, at dér, hvor vi kan undgå den slags maskiner, bør vi gøre det.

Men det, der altså er ønsket fra Venstres side, er også på det her område at lave barbermaskinen, hvor det er sådan, at hvis de private ikke har en størrelse, der passer ind i regelsættet, er det de private, der må indrette sig efter regelsættet, i stedet for at man skal kunne lade reglerne

være fleksible i forhold til det behov, der er hos de private.

Min oplevelse er, at der faktisk var en vilje hos De Konservative, hos Centrum-Demokraterne og hos Kristeligt Folkeparti til at indgå et kompromis, men at ånden hos de borgerlige partier var sådan, at man i for stor udstrækning overlod det til Venstre, synes jeg, at være afgørende for, at der blev truffet en forkert beslutning.

At det, Venstre så har besluttet, er i meget lodret og direkte modstrid med de festtaler, Venstre holder, er så det, der gør, at man sidder tilbage med en vis undren.

Men det skal ikke forhindre mig i at slutte denne her debat for mit vedkommende med at takke partierne SF og Enhedslisten, fordi man ville være med til at sikre en større kvalitet, at vi giver kvaliteten i byggeriet en stærkere plads, og at vi sikrer bedre rammer for konkurrence – ikke mindst på det private område.

Jeg vil også gerne takke de borgerlige ordførere for trods alt et godt og fornuftigt samarbejde omkring det, men ærgrer mig lidt over, at det ikke lykkedes det sidste stykke vej, så vi kunne have vedtaget det her i en større enighed. Det tror jeg faktisk havde tjent os.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 54 stemmer (S, SF, RV og EL) mod 51 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Thorkild B. Franggaard (UP)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 187: Forslag til lov om ændring af lov om produkt-sikkerhed. (Deklarering af produkter, der indeholder kemiske stoffer med sundhedsfarlig eller miljøskadelig effekt, samt indberetningspligt ved mistanke om produkters sundheds- eller miljøskadelige effekt).

Af Søren Kolstrup (EL) og Jette Gottlieb (EL). (Fremsat 16/3 2001. Første behandling 24/4 2001. Betænkning 9/5 2001. Anden behandling 22/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 3 (EL) stemte for, 87 (S, V, KF, DF, CD, RV, Mogens Andreasen (UP) og Kim Behnke (UP)) imod; 9 (SF og KRF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 153: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Pant- og retursystemer).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 1/2 2001. Første behandling 22/2 2001. Betænkning 9/5 2001. Anden behandling 22/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemme (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Thorkild B. Frandsgaard (UP)) mod 3 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 206: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om forurennet jord. (Anlæg for deponering af affald m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 28/3 2001. Første behandling 5/4 2001. Betænkning 9/5 2001. Anden behandling 22/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, EL, KRF og Mogens Andreasen (UP)) mod 1 (Thorkild B. Frandsgaard (UP)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Tredje behandling af lovforslag nr. L 141: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Digital eksemplarfremsættelse til personlig brug, aftalelicens m.v.).

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (Fremsat 10/1 2001. Første behandling 23/1 2001. Betænkning 9/5 2001. Anden behandling 22/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.